

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XII. De Lucifero & Eusebio, Occidentis partium Episcopis: & quomodo Eusebius unà cum magno Athanasio & reliquis Episcopis Synodum Alexandriae congregavit, in qua fides Nicaena confirmata est, &

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT XII.

Κεφ. ιβ'.

De Lucifero & Eusebio, Occidentis partium Episcopis: & quomodo Eusebius una cum magno Athanasio & reliquis Episcopis Synodum Alexandria congregavit, in qua fides Nicæna confirmata est, & Spiritum Sanctum ejusdem cum Patre & Filio nature esse decretum, & de substantia atque hypostasi definitum est.

Περὶ λυκίφρου καὶ εὐσεβίου, τῶν δυτικῶν ἐπιπέπων καὶ εὐσεβίου, οὗ ἀθανασίου τῆς μεγάλης καὶ λοιπῶν ἐπιπέπων ἐν ἀλεξάνδρειᾳ συνόδου συνικρότησαν, κατὰ τὴν πίσιν, καὶ ἰσοφύει πατρὶ καὶ υἱῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἰερόμοιοι, καὶ πᾶσι καὶ ἰσοφύει ἰσοπίστῳ.

Postreditum Athanasii, Lucifer Caralis in Sardinia Episcopus, & Eusebius Vercellarum quæ civitas est Liguria in Italia, ex superiore Thebaide reversi sunt. Illic enim perpetuo exulare jussi fuerant regnante Constantio. Ac de Ecclesiasticis rebus restituendis inito inter se consilio, Eusebius quidem Alexandriam venit, ut illic una cum Athanasio ad confirmandam Nicænz Synodi sententiam Concilium congregaret. Lucifer vero, cum diaconum una cum Eusebio misisset, qui Synodo vice ipsius interfuit: Antiochiam profectus, Ecclesiam ejus loci turbatam reperit. Scissa enim erat per Arianos quibus præfidebat Euzoios. Sed & fautores Meletii, ab illis qui eandem cum ipsis fidem profitebantur, nihilominus diffidebant. Cumque Meletius nondum ab exilio rediisset, Lucifer Paulinum Episcopum ordinavit. Inter hæc diversarum civitatum Episcopi Alexandria congregati simul cum Athanasio & Eusebio, Nicæni Concilii decreta confirmant. Et Spiritum Sanctum Patri & Filio consubstantialem professi sunt, Trinitatemque nominarunt: & hominem quem Deus verbum assumpsit, non solum corpore, sed etiam anima perfectum credi debere statuerunt, quemadmodum etiam antiquis Ecclesie Philosophis placuerat. Et quoniam questio de substantia & hypostasi Ecclesias conturbabat, crebraque de his vocibus rixæ ac disputationes movebantur, prudenter admodum mihi videntur decrevisse: ubi de Deo sermo est, non esse statim his nominibus utendum, nisi quis forte sententiam Sabellii velit refellere: ne inopiâ verborum, unam eandemque rem tribus nominibus appellare videatur: sed ut unumquemque seorsum intelligat trifariam distinguens. Et hæc quidem decreta sunt ab iis qui tunc temporis Alexandria in unum conveniunt. Apud quos Athanasius ut fugæ suæ

Μετὰ τὴν ἀθανασίαν καθόδον, ἡμετέροις κατὰ ἄλλων τῆς σαρδονίας ἐπισκόποις, καὶ εὐσεβίῳ ὁ βερκελίῳ τῆς ἰταλίας λυβύων, ἐκ τῆς ἀνω θεβῶν ἐπανήλυτοι ἐλάττε γὰρ ἐπὶ κωνσταντίνου διηγεῖται φησὶν ὡς ἐσέλαχθησαν ἐπὶ διορθώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, κοινῇ συνθηκῆν ἐν εὐσεβίῳ μὴν ἦκεν εἰς ἀλεξάνδρειαν, ὅπως πρὸς ἀθανασίῳ συνόδου ἀθροίσῃ ἐπὶ βεβαίως τῆς ἐνικαίας δοξασίῳ λυκίφρου ὁ δὲ κατὰ τὴν εὐσεβίῳ συναποσειλάς, ὅς αὐτὸν παρέστη τῆ συνόδῳ, ὡς ἀγνοεῖ εἰς ἀλεξάνδρειαν, ἐν ταρχαῖς τὴν ἐνθάδε ἐκκλησίαν κατέλαβεν ἐρχίζετο μὴ γὰρ τοῖς ἀπὸ τῆς αἰρέσεως, ὧν ἠγεῖτο εὐσεβίῳ διεφείρετο ὡς ἀπὸ τῆς εἰρήνης, καὶ πρὸς οὐδὲ σφίσιν ὁμοδοξοῦσι μελέτις ἀπεδάσαι μὴ γὰρ τῆς ἐπιφυγῆς ἐπανελθόντι, ἐχειροτόνησε παυλῖνον ἐπίσκοπον ἐν τῆ ὅτι πολλῶν πόλεων ἐπίσκοποι συνεληθόντες εἰς ἀλεξάνδρειαν ἀμα ἀθανασίῳ καὶ εὐσεβίῳ, τὰ δεδογμένα ἐν νικαίᾳ κελεύουσιν ὁμοούσιον τε τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ὁμολόγησαν, καὶ περὶ τῶν ὀνόμασαν ἐμόνη τὸ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἑξῆς τῆ τελείῳ χεῖναι δόξασιν ἀνθρώπων, ἐν τῷ Θεῷ λόγῳ ἀνέλαβεν εἰσηγήσαντο, καθὰ καὶ τοῖς πάλαι ἐκκλησιαστικοῖς φιλοσόφοις ἐδόκει ἐπειδὴ τὸ ἀεὶ τὸ ἰσῆς καὶ ἰσοφύει ἰσοπίστῳ ζητήσιν τὰς ἐκκλησίας ἐτάραξε, καὶ ἀπὸ τῆς ἀεὶ τῆτων ἐπειδὴ καὶ διαλέξεως ἦσαν, ἀλλὰ ἡμεῖς ὡς μοι δοκῶσιν οὐδεὶς, μὴ δὲ ἐπὶ εὐθύς ἐπὶ Θεῷ τῶτοις χεῖναι τοῖς ἡμεῖς, ὅτι ἡνῆκα τὴν καθεῖναι ἐξ ἀνεκβάλλειν περὶ τῶ, ἵνα μὴ ἀπορίᾳ ἐπιματῶν, ταυτῶν δόξῃ τὴν τεσσάρων ἐπιματῶν κατὰ τὴν, ἀλλὰ ἕκαστον ἰδίᾳ νοοῖτο καὶ καὶ τὰ μὲν ὡς τοῖς τότε ἐν ἀλεξάνδρειᾳ συνεληθῶσιν ἐδόξεν ἀπολογησῶσιν ὅτι ἐν τῶτοις ἀθανασίῳ ἀεὶ τῆς

Φυγῆς, διεξήλθε τὸν λόγον, ὃν ᾤει τέτε
ἔγραψε.

A rationem redderet, orationem recitavit
quam de argumento illo conscripserat.

Κεφ. ιγ'.

CAPUT XIII.

Περὶ τοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ ἀρχιερέως, παυλίῳ καὶ μελετίῳ καὶ ὡς ἐ-
πίει καὶ λυκίφω προς ἀλλήλους διπρόχθονας καὶ ὡς ἐυχέσας,
καὶ ἰλαρίος τὸν ἐν νικαίᾳ πῖσι ἐκρότην.

De Paulino & Meletio, Episcopus Antiochia:
& quomodo inter Eusebium ac Luciferum
orta est dissensio: & quod Eusebius atque
Hilarus Nicenam fidem asseruerunt.

Καὶ διαλυθείσης τῆς συνόδου, ᾤδαγε-
κινῶν ἐυσέβειον εἰς ἀντιόχεια, ἄρην
ἐνδοχονοία τὸν λαόν· οἱ γὰρ μελετία χαίρον-
τες, εἰς ταυτὸν συνίεναι Παυλίῳ ὅσα ἠεί-
χοντο, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐκκλησίαζον· χαλεπῶς δ'
ἐπέκρινον, ὅτι μὴ δέον ᾤοντο τὴν πάντων συναι-
νεσιν ἢ χειροτονία ἐγγεγονέαι, εἰδὲν ἐς τὸ φανε-
ρῶν ἐμμενῆσθαι, λυκίφωρα πῦρ· εἰδὲν ἐξέρω
τὸ μέρει κοινωνήσας, ἵνα ἐρχέτο τὰ λυπεῖντα
ἐκάλειρος ἐν συνόδῳ διορθώσῃ· ἐν ᾧ δὲ τὸ
πῦρ πρὸς ὁμόνοιαν συνάπτεται ἐσπεί-
δαζεν, ἐπανελθὼν μελετία ἐκ τῆς ἰατρο-
εἰας, κεχωρισμῶδες ἐν ᾧ τὰ αὐτῶν
φρονησας, ἰδίᾳ συνῆται, ἐξω τῆς πό-
λεως ἐκκλησίαζον· ὁ δὲ παυλίῳ, ἐνδον
καὶ τῆς οἰκείων πρῶτον γὰρ, ἵνα τε βίου
καὶ γήρας αἰδοῖον ὄντα, πῦρ ἐυζώνῃ· ὁ τῆς
ἀρετῆς αἰρέσεως παρρησίας, ἕτερον ἐξέβαλε,
καὶ μίαν αὐτῶν ἐκκλησίαν ἀπένειμεν· ἐυ-
σέβειον δὲ λαοφυχῶν τῆς παρρησίας, ἐξεδή-
μισην ἀντιόχεια· ἵεροσολύμοι δὲ παρ'
αὐτῶν λυκίφωρα, ὅτι μὴ τὴν παυλίαν χειροτο-
νίαν εἰδέσθαι, ἐχάλεπαν ἡ τε καὶ κοινω-
νία αὐτῶν διεφέρετο· καὶ ὡς ἐξέειπεν, τὰ
ὄντα τῆς συνόδου ἐν ἀλεξανδρείᾳ δια-
τάξαι ἐπεχειρεῖ· ὁ δὲ παρρησίας ἐχέου-
σας αἰρέσεως τῶν αὐτῶν καλεσμένων
λυκίφωρων· οἱ γὰρ ἐπὶ τέτοις αὐτῶν
συναχθέντες, σφᾶς τῆς ἐκκλησίας ἀπέ-
χεσαν· αὐτὸς δὲ καί τις ὑπὸ τῆς λύπης κρα-
τέμην, ἐπειδὴ διὰ τῶν διακόνων ὃν ἐυσέ-
βειον συναπέσειλεν, ὡμολόγησεν ἐμμενῆσαι
ταῖς ἐν ἀλεξανδρείᾳ ᾤοντο τῆς συνόδου παρρη-
σίας, ὁμοφρονῶν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ,
εἰς καρδονίαν ἀφικέσθαι· ἐυσέβειος δὲ κατὰ
τὴν ἐν ᾧ αὐτῶν, τῆς ἡμεληκότας τῆς πίστεως
ἐπιμαρτύρητο, καὶ ἡ γὰρ φρονεῖν εἰδίδασκεν

Finio autem Concilio, Eusebius An-
tiochiam profectus, populum illic
dissidentem reperit. Fautores enim Me-
letii cum Paulino convenire renuentes,
separatim collectas celebrabant. Cum-
que moleste ferret, quod Paulinus con-
tra quam oportebat, absque totius po-
puli consensu ordinatus fuisset, nihil ta-
men palam conquestus est ob reverenti-
am Luciferi. Sed cum ab utriusque partis
communione se abstinuisset, pollicitus
est emendaturum se in Synodo, ea de
quibus utriusque querebantur. Dum po-
pulum ad pristinam concordiam revo-
care conaretur Eusebius, ab exilio re-
versus Meletius, cum sectatores suorum
partium se junctos ab aliis deprehendisset,
una cum illis seorsum extra urbem
convectus Ecclesiast habuit. Paulinus ve-
ro intra urbem cum suis collectas celebra-
vit. Nam cum mitis esset, & tum ob san-
ctitatem vitae, tum ob senectutem vene-
rabilis, reveritus eum Euzoios Ariano-
rum Episcopus, non modo non ejecit ex
civitate, sed unam ei Ecclesiam attri-
buit. Eusebius vero cum conatus ipsi non
succederet, Antiochia excessit. At Lu-
cifer, contumelia loco ducens quod Eu-
sebius ordinationem Paulini non probasset,
& altercandi studio, ea quae Alexandria
in Synodo decreta fuerant reprehende-
re conatus est. Atque ea res occasionem
praebuit sectae illorum, qui ex eius nomi-
ne Luciferiani sunt appellati. Etenim ij
qui una cum illo ob eas res indignati
sunt, se ipsos ab Ecclesia praecide-
runt. Ipse vero quamvis exulcerato
profus animo esset, tamen quoniam
per diaconum quem una cum Eusebio
miserat, se Alexandrinae Synodi actis
consenturum promiserat, cum Eccle-
sia Catholica consentiens in Sar-
diniam rediit. Porro Eusebius Ori-
entis Provincias circumiens, eos qui
in fide negligentiores fuerant corrigere,
& quae credenda essent docere cepit.

Hhhh ij